

Thăm Viếng Vancouver, Canada

Ngọc Hạnh

Vào đầu Thu người bạn học cũ của chồng tôi rủ cô bạn và tôi đến chơi nhà chị ở Vancouver. Đúng ra nhà con trai chị. Dâu chị người Canadian. Lúc đầu tôi cảm thấy lạ. Cô dâu ngoại quốc bằng lòng mẹ chồng mời bạn đến nhà chơi cả tuần lễ dễ dàng như thế chẳng? Nàng dâu Việt Nam chưa chắc đã vui lòng chấp nhận phiền nhiễu khi có người lạ đến chơi nhiều ngày nhưng chị trấn an “các cháu cũng biết là mình mời các bạn đến chơi”. Lúc đầu tôi ngần ngại vì năm vừa qua tôi cũng đến chơi nhà anh chị 1 tuần, năm nay lại đến quấy nhiễu nữa? Chị bạn trấn an là chị có lòng tốt thì mình đến với anh chị và biết thêm một nơi mới lạ. Thật ra tôi đã đến Vancouver một lần khi du ngoạn Alaska. Du thuyền ghé hải cảng Vancouver cho du khách lên bờ độ 3, 4 tiếng xong phải trở về sớm vì tàu sẽ rời bến vào buổi chiều để tiếp tục cuộc hải hành, đến địa phương khác. Chúng tôi lên bờ loanh quanh các phố gần bến tàu rồi đi bus vào downtown xem phố phường, cao ốc qua cửa kính và trở lại hải cảng, nhanh như người cưỡi ngựa xem hoa, chẳng ghi nhớ được bao nhiêu.

Lần này chúng tôi đi Vancouver bằng máy bay của hãng United, giá vé khứ hồi từ phi trường Dulles D.C đến Vancouver là \$429.00 kể cả thuế. Giá thường có khi hơn \$500.00.

Sau những giờ ngồi bó gối trên phi cơ, máy bay đáp xuống phi trường Vancouver đẹp và rộng rãi. Chúng tôi lấy hành lý xong đã thấy anh Ray đứng chờ. Anh giúp mang hành lý ra xe và độ 15 phút sau chúng tôi về đến nhà. Chị Thuần tươi cười, ân cần lo thức ăn sẵn sàng nhưng còn no nên chúng tôi chờ giờ cơm chiều. Một năm mới gặp lại nhau nhưng anh chị trông như xưa, không thay đổi bao nhiêu.

English Bay

Hôm sau anh chị cho chúng tôi đi viếng bãi biển English Bay. Anh Ray tìm chỗ đậu xe, bỏ tiền vào đồng hồ cẩn thận. Anh nhắc chúng tôi đem máy ảnh theo. Trên đường đến bãi biển xe đi qua City Hall, Technology Museum, Executive Hotel, thấy nhiều cao ốc, condo mới đất tiền, nhà hàng đồ biển (Seafood Grill), tiệm bánh mì Pháp... Nơi nào cũng tráng lệ, sạch sẽ. Bồn hoa, cây kiểng xanh tươi, màu sắc rực rỡ đó đây. Vancouver trồng được những cây chuối, lá xanh tươi tốt. Được biết khí hậu Vancouver ôn hòa, mùa đông nếu có tuyết cũng tan ngay, không đọng lại như vùng Hoa thịnh Đồn nên loại cây nhiệt đới vẫn bình an. Tôi mãi mê nhìn các kiến trúc xinh đẹp không biết chán. Chúng tôi đi dọc theo bãi biển. Chị Thuần cho biết đi hết bãi biển cũng mất đến 2 tiếng, Chúng tôi vừa đi vừa trò chuyện, khí hậu mát mẻ, cảnh vật tĩnh lặng làm mọi người cảm thấy thư thái. Thỉnh thoảng có thân cây to nằm dọc theo bãi biển. Thân cây tròn, trơn tru, nhẵn thín, chắc đã nhiều ngàn khách nhàn du, tản bộ ngồi nghỉ ngơi, trò chuyện và xem sóng vỗ, mây bay ở đấy. Dưới nước những con vịt trời, thiên nga nhờn nhờn bơi lội. Trên không hải điều thông thả bay lượn. Một số người đi dạo chậm rãi trên bãi cát như chúng tôi Chẳng thấy ai tắm. Cứ đi một quãng lại thấy những hòn đá to nằm chồng lên, nhô khỏi mặt nước. Chị Thuần cho biết người ta thường tắm phía bên kia bãi biển, cát mịn và không có đá. Bãi biển trước kia đầy cây xanh, bị sóng đánh ngã xuống khá nhiều nên thành phố đốn cây làm thành con đường cho xe chạy. Thành phố còn giữ một cây xanh, đem trồng trên sân thượng của một trong những cao ốc. Từ bãi biển nhìn lên thấy cây ấy nổi bật trên nền trời trong xanh. Đi dạo dọc theo bờ biển độ một tiếng chúng tôi leo lên đường tráng nhựa đi ngược lại chờ anh Ray mang xe đến đón.

Công Viên Elizabeth (Elizabeth Park)

Hôm nay anh chị Thuần Ray cho chúng tôi đi xem công viên Elizabeth gần nhà. Chi Thuần cho biết có hôm anh chị đi bộ từ nhà đến công viên. Tưởng gần hóa ra lái xe cũng mất khoảng 15 phút. Xe chạy qua trường mẫu giáo và tiểu học, leo dốc khá cao mới đến bãi đậu xe. Du khách đông, may mà còn tìm được chỗ đậu. Anh chị đưa chúng tôi đi theo con đường lát gạch sạch sẽ dẫn đến vườn hoa. Hôm ấy là tháng 10, tiết Thu nên trên đồi cao gió hơi hơi lạnh. Tôi nghĩ Vancouver cây đã đổi màu, nhiều lá vàng và hoa cúc vì đang mùa thu. Ngược lại cây lá vẫn xanh, các loại hoa như loại begonia, vạn thọ, lily.. còn tươi thắm rực rỡ. Ở Virginia các

công viên đã nhổ bỏ các hoa annual vì chúng phai màu, héo úa để trồng hoa pensée, loài hoa chịu được lạnh. Hoa cúc ở đây nhiều lắm, đủ màu. Họ sắp xếp các hoa cúc màu sắc pha lẫn thành hình kỷ hà, hình tròn, hay trồng dọc theo lối đi, trông rất đẹp mắt. Hoa Begonia như đang thời kỳ phát triển cao nhất, lá thật xanh, khỏe mạnh, hoa to và nhiều màu sắc, Hoa begonia, vạn thọ và nhiều loại hoa khác hãy còn tươi tốt.

Chúng tôi đi khá xa đến vườn hồng. Phần lớn hoa đã tàn, chỉ có ít cây còn hoa đẹp. Xem hoa trên đồi cao xong chị em tôi xuống dốc xem các loại hoa phía dưới thấp. Tất cả đường đi trên đồi, dưới thấp dù uốn lượn quanh co hay ngay thẳng đều lát gạch hoặc trải nhựa sạch sẽ. Thỉnh thoảng trên đường đi có các băng gỗ cho du khách nghỉ chân. Có vườn Nhật Bản, ao hoa súng, thác nước nhân tạo chảy róc rách liên tục, vui tai và cầu đá bắc ngang qua dòng nước. Nơi nơi chăm sóc tỉ mỉ Cây được tỉa cành, xén lá để hình dáng hài hoà, xinh đẹp. Hoa trồng theo từng loại, tùy màu sắc rực rỡ hay dịu dàng ...Tuy trời mát, cảnh đẹp, không khí trong lành nhưng đi khá lâu chúng tôi mỗi chân nên cùng quay lại để về nhà.

Trung Tâm Thành Phố (Downtown)

Chúng tôi đến downtown. Vía hè rộng vừa phải, đủ cho khách bộ hành đi lại nhộn nhịp. Lề đường trồng cây to nên đi bộ mát mẻ dễ chịu. Theo chị Thuần thành phố Vancouver quý các loại cây. Bất cứ bạn muốn đốn một cây to nào, dù ở trong khuôn viên tư gia bạn vẫn phải xin phép. Chúng tôi đến đường Robson, một trong những đường lớn của thị xã. Đường có 2 lanes mỗi chiều, xe cộ dập dùi. Hai bên phố các hiệu buôn san sát nhau: tiệm giày, nhà thuốc tây, tiệm quần áo phụ nữ, tiệm y phục của các ông, tiệm bánh kẹo, tiệm bán hoa, tiệm chocolat, ngân hàng, hiệu ăn... Khách sạn phần lớn là cao ốc. Từ đường Robson có những đường cắt ngang nhìn thẳng xuống bờ sông, thấy ngọn núi xanh xa xa. Chúng tôi ăn tối sớm ở Hon's Restaurant. Hiệu ăn rộng rãi, thức ăn ngon, hầu bàn nhanh nhẹn, sốt sắn phục vụ, giá phải chăng. Khách ngồi gần kín các bàn. Lúc về chị Thuần ghé tiệm bán chocolat mua hộp chocolat đen (Black Chocolate) để làm quà cho người bạn mời chúng tôi ăn trưa ngày hôm sau. Được nghe nói chocolat đen tốt cho tim.

Thành Phố Tàu (Chinatown)

Nếu tôi nhớ không lầm đường Main St rộng hơn đường Robson. Cửa hiệu hai bên đường phần lớn chữ Tàu. Trên đường Gore Ave, Keefer St. toàn tiệm của người Trung Hoa, bán trái cây đủ loại bày trong hiệu và lề đường: nhãn \$1.99 đến \$2.50 một pound, măng cụt, na, xoài, bòn bon... Rau cải tươi lắm. Có rau củ khởi tôi mới biết lần đầu. Chi Thuần mua về nấu canh tôm rất ngon. Tiệm bán thịt bán đủ các loại thịt, heo, gà bò, bê, cừu, thỏ... Có miếng nhỏ xắt sẵn bọc trong bao nylon, miếng to bày trong lồng kính, mỡ thái lọc sạch sẽ. Tiệm tạp hóa bán từ diã nhạc, quần áo, vật lưu niệm, đồ chơi trẻ con, túi sách... Quần áo bán hạ giá bày ra lề đường. Tiệm ăn bán thức ăn nấu sẵn khá đông khách. Người đi lại nhộn nhịp, đông đảo còn hơn đường Robson. Nói chung thức ăn vừa ngon vừa rẻ. Chúng tôi thích nhất là trái cây, những trái nhãn mọng nước, những trái bòn bon no tròn, trái

quít đường to và vàng ửng... Chị Thuần mua linh kính vừa thịt vừa trái cây. Chúng tôi tay mang, tay xách túi nọ, túi kia, lách người nọ, tránh người kia, đường quá đông, may có anh Ray xách phụ một ít.

Trên những đường nhỏ cắt ngang Main St cũng là các hiệu buôn sầm uất của người Trung Hoa. Không thấy cửa hàng hay hiệu buôn của người da trắng, Ấn độ trong khu vực này. Ngoài xe hơi, khu chợ này có xe bus chạy bằng điện. Tôi được biết chợ Tàu Toronto, Nữ Ơ, San Francissco nhưng theo tôi, chợ Tàu Vancouver rộng lớn, có nhiều hàng hóa hơn cả. Trên đường về nhà chúng tôi thấy Building của Greyhouse Terminal thật to, nằm chónan cả một góc phố.

Ăn Trưa ở Tư Gia

Chi Thuần có người bạn quen biết lâu ngày. Nhân dịp người chồng được ngày nghỉ, chị rủ anh chị chủ nhà và chị em tôi đến dùng cơm trưa cho vui. Tôi được nghe nói chị bị ung thư ruột, mổ nhiều lần, nay đã khỏi nhưng sức khỏe không hoàn toàn tốt như trước. Tôi thăm nghĩ điều chính là thăm anh chị còn ăn uống chỉ việc phụ, qua loa cũng xong. Sức khỏe chị chưa tốt thì ai nấu nướng cho? Anh chủ nhà nói đùa với chị em tôi "đừng ăn sáng để bụng trưa ăn cơm khách", chị chủ nhà cười cười "đúng đấy."

Buổi trưa vào khoảng 11 giờ, chúng tôi đến ngôi nhà khang trang, xinh xắn như một biệt thự nhỏ, có rào sơn trắng bao quanh. Sân cỏ xanh mượt, không một chút cỏ dại. Các hoa hồng, thược dược, cúc, trồng mỹ thuật quanh rào. Có loại đang ra hoa, có loại còn nụ búp nhưng tất cả đều khoẻ mạnh, lá xanh tươi tốt xen lẫn với hoa vàng, trắng, hồng, cam.. trông rất đẹp. Sau khi trò chuyện, chị K. mời chúng tôi dùng cơm. Chị đặt bàn, khăn ăn, muỗng nĩa, khăn trải bàn đẹp trang trọng như bữa tiệc. Trông chị xinh xắn, tươi cười không ai có thể biết là chị đã từng lên bàn mổ. Anh chị cho món khai vị, xong thay muỗng, đĩa, nước chấm, cho món ăn chính.

Hôm ấy anh chị cho chúng tôi ăn bánh tôm. Chị bảo phải dùng khoai lang bí, ruột đỏ, và thái nhỏ, cho ít bột, bánh mới giòn. Chị chiên xong tất cả trước khi chúng tôi đến, vớt ra để ráo mỡ, cho vào lò giữ ấm nên khi dùng bánh vẫn giòn ngon. Theo tôi, bánh tôm chị K. ngon hơn bánh tôm của nhiều hiệu ngoài phố. Chúng tôi 6 người tiêu thụ hết 2 khay bánh tôm của anh chị, ăn thực thà không khách sáo chi cả. Nước mắm chị pha ngon tuyệt và chị bảo để lâu hàng tháng không bị hư mốc. Sau bánh tôm, anh chị lại thay bát đĩa. Chị cho chúng tôi ăn cơm với cá kho riêng, rau luộc. Măng tây xanh để trong đĩa sứ Nhật hình vuông dài trông xinh xắn. Cơm gạo thơm trắng đựng trong bát sứ Nhật xanh, hấp dẫn. Cá kho trên lửa nhỏ từ 12 đến 15 giờ, xương cá mềm rục. Trước khi sang Mỹ tôi có dịp thưởng thức cá lóc kho riêng và nước trà ở Việt Nam, mỗi năm một lần vào dịp Tết tại nhà bà nội các cháu. Tôi rất nể sự kiên nhẫn của bà chị dâu phải trông coi cà kho cả 10 tiếng hơn. Chị K bảo nếu muốn ăn cá kho, chị chỉ ăn cá kho riêng thật lâu như thế. Món tráng miệng chị cũng bày biện, cầu kỳ Đó là thói quen của anh chị.

Chị cho biết gia đình có nhiều chị em gái nhưng chị là người duy nhất còn giữ nề nếp của gia đình ngày xưa. Anh chị cho xem cây ăn trái chị trồng sau nhà. Cây hồng dòn mới 3 tuổi, có trái đã 2 năm. Gốc to, lá xanh đậm, cây trĩu quả. Có cành đến hơn 20 quả, phải dùng cây chống đỡ nếu không sẽ gãy cành. Cây táo Tàu trái chỉ chít. Cà chua hết mùa vẫn ra hoa. Giàng bầu nằm khô lá, nhưng quả xanh hãy còn dính lủng lẳng trên dây bầu. Chị K chờ trái già mới lấy xuống làm canh. Nói chung hoa quả nhà tươi tốt, như người ta thường nói chị có tay trồng cây. Thật ra chị đã tốn nhiều công nghiên cứu, tưới nước nhiều ít thế nào bón phân, ủ gốc v. v... Tôi thật không ngờ một người bị giải phẫu chưa hoàn toàn bình phục lại có thể nấu nướng, chăm sóc nhà cửa chu đáo như thế. Nấu ăn, mua sắm bát đĩa, dụng cụ nhà bếp cho đẹp, trồng hoa là niềm vui và tự hào của chị. Theo tôi, ngoài dược liệu thuốc men, tín ngưỡng, hạnh phúc gia đình, tính lạc quan đã giúp chị phục hồi sức khỏe kỳ diệu sau 6 lần giải phẫu nguy hiểm Nói chuyện với chị tôi cũng vui lây vì sự tự nhiên, cởi mở của chị.

Granville Island

Anh chị R cho chúng tôi đi đường Cambie South đến Granville Island. Xe đi qua Kids Market, nơi bán đủ loại đồ chơi cho trẻ con đến nhà máy ciment. Đi qua nhà máy thấy yên lặng, chẳng nghe tiếng động cơ ồn ào hay bụi bặm như thường thấy ở các nhà máy Việt Nam. Anh chị cho biết nhà máy vẫn hoạt động nhưng cơ giới

hiện đại, giữ sinh hoạt nằm gọn trong phạm vi nhà máy. Anh Ray cho xe tới bãi đậu, cùng nhau đi bộ đến khu nhà nổi (Sea Village). Từ trên mặt đường phải đi xuống nhiều bậc thang mới đến khu nhà xây cất trên mặt nước. Những nhà này giống như các nhà trung lưu trên đất liền, có bao lơn, hành lang, nơi trồng hoa, sân thượng, có sổ nhà. Một vài xe đạp, xe gắn máy dựng ở hông vài căn nhà. Có vòi nước gắn ở hông nhà để tưới cây hay rửa xe... Từ cầu dẫn đến các nhà nhìn xuống nước trong veo, thấy cả các hòn sỏi dưới đáy. Cách khu nhà nổi không xa rất nhiều thuyền máy, tàu buồm nhỏ. Phía bên kia khu nhà nổi, toàn cao ốc sừng sững, tráng lệ. Chi R, cho biết đó là down town. Đi từ bờ này, chỗ khu nhà nổi, sang bờ kia người ta dùng Granville Bridge hay thuyền máy. Cầu Granville rất dài. Chúng tôi đi bộ dọc dài con đường phía bên trên khu nhà nổi, chụp ảnh xong trở về xe để đi đến Granville Farmer Market, nơi bán rau, hoa quả không dùng phân bón hóa học (organic). Trái cây ở đây tương đối nhỏ hơn ở các chợ khác chút đỉnh nhưng vị thơm ngon đậm đà. Chi Thuần mua một lô rau và trái cây. xong ghé vào chợ mua bánh mì Tây. Nơi này có người đánh đàn trình diễn (street performer) chờ khán giả thưởng tiền. đã có một ít khán giả bao quanh. Bọn tôi để vào nón đặt trước mặt anh ta một ít tiền lẻ.

Những hôm kế tiếp anh chi còn cho chúng tôi đi Richmond đến khu Yaohan Centre, viếng Butchart Gardens, Victoria Downtown, hiking ở khu Grand Canyon Park, thăm làng đánh cá ở Steveston v.v... Cô bạn tôi người gầy gầy nhưng đi bộ giỏi lắm. Chúng tôi sẵn sàng hưởng ứng hết mọi tiết mục của anh chị đưa ra 'Tối chủ nhật 8/10 chị em tôi dự lễ "Tạ Ơn" vui vẻ với gia đình chị. Không như ở Mỹ Lễ Tạ Ơn ở Canada vào tháng 10 thay vì tháng 11.

Lời kết:

Ngày vui qua mau, tôi về nhà vùng Hoa thịnh Đồn đã mấy hôm nhưng những sinh hoạt ở Vancouver, tiếng nói cười thân thương của anh chị và 2 cháu nội ngoan như còn quanh quẩn đâu đây. Tôi nhớ sự đầm ấm, hiếu khách của anh chị Thuần, Ray, sự niềm nở của Dr Kim và nàng dâu Canadian. Lúc đưa chị em tới ra phi trường chị nhẹ nhàng bảo “Cám ơn các bạn đến chơi và cho chúng tôi những ngày vui..”. Tôi cười vì câu đó dành cho chúng tôi mới đúng. Những ngày ở Vancouver thật vui tươi, thú vị, tôi cảm ơn gia đình chị nhiều, vì tình cảm thân thiết chị dành cho tôi dù

chồng tôi đã mãi mãi đi xa...

Ngọc Hạnh